

ŻNG.8361.4.2015

POLECONA ZA
POTWIERDZENIEM
ODBIORU

PRIORYTET

DECYZJA Nr 42/2015

Działając na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 678 z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz. 267 z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy **Kaufland Polska Markety Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa, 50-421 Wrocław, ul. Szybka 6-10, Nr NIP 8992367273**, karę pieniężną w wysokości **500,00 złotych** (słownie złotych: pięćset 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu handlowego 1 partii przetworu mięsnego o nazwie „Kiełbasa domowa” o łącznej wartości 104,85 zł, wyprodukowanego przez ZPM MAXPOL, 47-420 Kuźnia Raciborska ul. Nowy Świat 8. Sprawdzona partia wyrobu nie spełniała wymagań w zakresie oznaczeń handlowych ze względu na naruszenie przepisów prawa żywnościowego.

Uzasadnienie:

W dniach 3 - 10 lutego 2015 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności Nr ŻNG-4/2015 z dnia 3 lutego 2015 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: *Opolskim WIiH*), przeprowadzili czynności kontrolne w Markecie Kaufland, 45-005 Opole, ul. Budowlanych 4B, należącym do Spółki Kaufland Polska Markety Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa, 50-421 Wrocław, ul. Szybka 6-10 (zwanej dalej: „Stroną”).

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących aktów prawnych:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r., Nr 165, s.1 z późn. zm.),
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r., o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 678 z późn. zm.), (zwanej dalej: *ustawą o jakości handlowej*),
- art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst

jednolity z 2013r. Dz. U. z 2014r., poz. 148 z późn. zm.) (zwanej dalej: *ustawą o Inspekcji Handlowej*).

W trakcie czynności kontrolnych dokonano oględzin 4 partii artykułów spożywczych znajdujących się w ofercie handlowej sklepu m.in. pod względem prawidłowości oznakowania stosownie do oznaczeń handlowych zadeklarowanych przez producentów artykułów spożywczych. W wyniku dokonanej oceny zakwestionowano m.in. 1 partię wyrobu mięsnego wartości 104,85 zł, a mianowicie:

- „Kiełbasy domowej” Maxpol a'250g ± 5g, w ilości 15 szt. w cenie 6,99 zł/1 szt. wartości 104,85 zł, wyprodukowanej przez ZPM MAXPOL, 47-420 Kuźnia Raciborska ul. Nowy Świat 8, oznaczonej terminem przydatności do spożycia „należy spożyć do: 26.09.2015 r.” o Nr partii produkcyjnej 20091.

W wyniku przeprowadzonych oględzin opakowania jednostkowego przedmiotowej „Kiełbasy domowej” stwierdzono, iż zastosowano nazwę niezgodną ze stanem faktycznym. Z przodu opakowania umieszczono nazwę „Kiełbasa domowa” oraz informację „bez konserwantów” pomimo, iż jak wynika ze składu surowcowego podanego na opakowaniu przez producenta do produkcji użyto substancji konserwującej E250. Takie oznakowanie produktu jest niezgodne z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011r. Nr 304, s.18 z późn. zm.), (zwanej dalej: *rozporządzeniem nr 1169/2011*). Art. 7 ust.1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi iż, „informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności:

- a) co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji”: Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, iż informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta. Zgodnie z art. 36 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* „Informacje na temat żywności przekazywane na zasadzie dobrowolności, muszą spełniać następujące wymogi:
- a) nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, o czym mowa w art. 7;
  - b) nie mogą być niejednoznaczne ani dezorientować konsumenta; oraz
  - c) muszą być, w stosownych przypadkach, oparte na odpowiednich danych naukowych”.

Przebieg i ustalenia poczynione w toku kontroli zostały opisane w protokole kontroli przyjętym bez zastrzeżeń przez Dyrektora Marketu Pawła Landwójtowicza, upoważnionego do reprezentowania *Strony*.

W dniu 25 lutego 2015 r. *Opolski WIIH* działając na podstawie art. 33 ust. 1 *ustawy o Inspekcji Handlowej* wystosował do *Strony* wystąpienie pokontrolne, w którym opisał stwierdzone nieprawidłowości w sprawie dobrowolnych informacji wskazujących na szczególne właściwości produktu oraz wniósł o kierowanie do obrotu handlowego wyrobów oznaczonych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

W piśmie z dnia 19 marca 2015 r. (stanowiącym odpowiedź na wystąpienie pokontrolne) *Strona* wskazała, że zakwestionowany artykuł „Kiełbasa domowa” obecnie produkowany jest z nową wersją etykiety niezawierającej informacji „bez konserwantów”, pod nazwą „Kiełbasa w słoiku” z aktualnym składem. Dodać należy, że *Strona* w toku kontroli przedstawiła nowe etykiety ww. produktu, które zostały dołączone do akt sprawy.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał za zasadne

wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 40 a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości handlowej* z tytułu wprowadzenie do obrotu artykułu rolno – spożywczego o niewłaściwej jakości handlowej.

W dniu 13 maja 2015 r. *Opolski WIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) (zwanej dalej: *Kpa*) prawo do czynnego udziału w postępowaniu tj. zapoznania się z aktami sprawy a także składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. *Opolski WIH* wyznaczył *Stronie* 10 - dniowy termin do zapoznania się z dowodami zebranymi w sprawie, liczony od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. *Strona* nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Art. 40a ust.1 pkt 3 *ustawy o jakości handlowej* stanowi: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze, nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej, lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno – spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

Art. 3 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej* odsyła do definicji obrotu zawartej w art. 3 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 178/2002 z 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31 s.1 z późn. zm.), (zwanej dalej *rozporządzeniem 178/2002*). Zgodnie z definicją *rozporządzenia Nr 178/2002* wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

W myśl art. 17 ust. 1 *rozporządzenia 178/2002* - podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Mając na uwadze treść art. 3 pkt 8 i art. 17 ust. 1 *rozporządzenia Nr 178/2002* oraz art. 3 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej* należy uznać, że w świetle prawa żywnościowego pojęcie wprowadzania do obrotu dotyczy każdego jego etapu, nie jest zawężone jedynie do pierwszego wprowadzenia na rynek i oznacza odpłatne bądź wolne od opłat udostępnianie osobom trzecim produktu żywnościowego. Wprowadzającym do obrotu, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości handlowej* jest, zatem każdy podmiot dokonujący sprzedaży, w tym m.in. każdy sprzedawca detaliczny. Podkreślić należy, że sama treść art. 40a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości handlowej* również przemawia za przyjęciem takiego stanowiska. Z przepisu tego wynika, bowiem wyraźnie, że wprowadzającym do obrotu może być nie tylko producent, ale również inny podmiot uczestniczący w obrocie gospodarczym artykułami rolno-spożywczymi. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów spożywczych z wymogami prawa żywnościowego spoczywa zatem także na *Stronie*, więc może być ona ukarana za nieprawidłowości w tym zakresie.

Dodatkowo wymóg zamieszczania na etykietach produktów żywnościowych informacji niewprowadzających konsumentów w błąd został sprecyzowany w prawodawstwie Unii Europejskiej w art. 16 *rozporządzenia nr 178/2002*. Przepis ten wskazuje, że etykietowanie,

reklama, prezentacja żywności, z uwzględnieniem ich kształtu, wyglądu lub opakowania, używanych opakowań, sposobu ułożenia i miejsca wystawienia oraz informacji udostępnionych na ich temat w jakikolwiek sposób, nie może wprowadzać konsumenta w błąd. Regulacja ta ma na celu zwalczanie nieuczciwej konkurencji, gdyż informacja typu „domowa” oraz „bez konserwantów” sugeruje szczególne właściwości produktu, których produkt ten nie posiada. Nierzetelna informacja na opakowaniu może spowodować, iż konsument dokonując decyzji o zakupie wybierze produkt, który w rzeczywistości jest imitacją poszukiwanego.

Zgodnie z art. 8 *rozporządzenia nr 178/2002* prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością.

Europejskie akty prawne dotyczące prawa żywnościowego mają na celu zapobieganie:

- a) oszukańczym lub podstępny praktykom,
- b) fałszowaniu żywności, oraz
- c) **wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.**

Ponadto zgodnie z art. 6 *rozporządzenia nr 1169/2011*, „każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”

Jak wskazuje art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*, informacje dotyczące żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, ilości trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta (*art. 7 ust. 2 ww. rozporządzenia nr 1169/2011*). Dobrowolne informacje na temat żywności zamieszczane w oznakowaniu podlegają wymogom rozdziału V przywołanego rozporządzenia, a w szczególności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd oraz nie mogą być niejednoznaczne ani dezorientować konsumenta (*art. 36 ust. 2 lit. b ww. rozporządzenia nr 1169/2011*).

Według art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej przez **jakość handlową** należy rozumieć **cechy artykułu rolno - spożywczego dotyczące jego** właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, **prezentacji i oznakowania**, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi. Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z powyższej definicji jest jednym z elementów jakości handlowej.

Uwzględniając powyższe, przedmiotowy wyrób „Kiełbasa domowa” z dodatkową informacją „bez konserwantów” jest środkiem spożywczym o niewłaściwej jakości handlowej w rozumieniu wcześniej przytoczonego *art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej*, z **uwagi na niezasadne użycie nazwy produktu**, która może sugerować konsumentom „domowy” sposób produkcji przy jednoczesnym zastosowaniu w procesie produkcyjnym substancji dodatkowych, które nie są stosowane w „domowej” metodzie wytwarzania.

Celem art. 40a ust. 1 pkt 3 *ww. ustawy o jakości handlowej* jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko środki spożywcze spełniające wymagania w zakresie jakości handlowej wynikające z przepisów prawa żywnościowego i/lub z deklaracji producentów. W związku z powyższym ustalając wysokość kary pieniężnej *Opolski WIH* zbadał wszystkie okoliczności sprawy zgodnie z zasadami zawartymi w art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej* m.in.: stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W wyniku dokonanej analizy okoliczności sprawy, *Opolski WIIH* ocenił **stopień szkodliwości czynu jako średni**. Stosowanie w nazwie handlowej wyrobu określenia „domowy” oraz informacji „bez konserwantów” przy jednoczesnym użyciu do produkcji substancji konserwującej E 250, może wprowadzać konsumenta w błąd i naruszać jego interesy oraz ograniczać prawo do rzetelnej informacji o produkcie. Nieprawidłowe oznakowanie wyrobu może utrudnić konsumentom dokonanie właściwego, zgodnego z oczekiwaniami wyboru. Użyte w nazwie produktu określenie „domowy” ma wpływ na dokonanie wyboru przez konsumenta, który może się spodziewać produktu wytworzonego w domu z zastosowaniem metod tradycyjnych, a nie w drodze produkcji przemysłowej z użyciem substancji konserwującej.

Stanowisko dotyczące zakazu wprowadzania konsumenta w błąd odnośnie nazwy, rodzaju, i właściwości środka spożywczego podzielił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 stycznia 2010 r. Sygn. II OSK 185/09. W uzasadnieniu oddalenia skargi kasacyjnej Sąd wskazał, iż „oznakowanie środków spożywczych, a także ich prezentacja, w tym w szczególności w odniesieniu do ich kształtu, wyglądu lub opakowania (...) nie może między innymi wprowadzać konsumenta w błąd, w szczególności co do charakterystyki środka spożywczego, w tym jego nazwy, rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości źródła lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji”.

Stopień zawinienia w przypadku wprowadzenia do obrotu produktu nieodpowiadającego jakości handlowej deklarowanej na opakowaniu, *Opolski WIIH* ocenił jako wysoki, ponieważ kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności, by zapewnić właściwą jakość handlową oferowanego do sprzedaży wyrobu i przeznaczyć go do sprzedaży z oznaczeniami, które nie wprowadzają konsumentów w błąd. Faktem jest, że *Strona* była nabywcą gotowych towarów, a nie ich producentem. Niemniej jednak w ocenie *Opolski WIIH*, *Strona* jako profesjonalista zajmująca się obrotem środkami spożywczymi, powinna znać obowiązujące w tym zakresie przepisy i stosować je odpowiednio. Konsument ma prawo oczekiwać od sprzedającego zachowania wysokiego standardu w zakresie weryfikacji sprzedawanych przez niego produktów. Stwierdzona nieprawidłowość w oznakowaniu wyrobu nie wymagała szczegółowych badań, przedsiębiorca mógł zweryfikować oznakowanie przy przyjęciu bądź wykładaniu towaru do sprzedaży.

Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymaganiami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu detalicznego. Zatem *Strona*, jako przedsiębiorca, powinna dołożyć wszelkich starań przy doborze producentów, od których nabywa towary, w celu zabezpieczenia interesów konsumentów.

Zakres naruszenia *Opolski WIH* uznał jako średni, ponieważ nieprawidłowości w oznakowaniu produktu są istotne z punktu widzenia właściwości produktu oraz interesów konsumenta. Użycie w nazwie artykułu spożywczego sformułowania „domowa” oraz informacji „bez konserwantów”, pomimo iż przy produkcji została użyta substancja konserwująca, sugeruje konsumentom, iż produkt posiada szczególne cechy m.in.: w zakresie technologii produkcji oraz właściwości, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej. Działanie takie wprowadza konsumenta w błąd odnośnie jakości handlowej oferowanego do sprzedaży produktu. Stwierdzone nieprawidłowości naruszają prawo konsumentów do dokonania świadomego zakupu i nabycia wyrobu o preferowanej jakości.

Ustalając wysokość kary *Opolski WIIH* uwzględnił **dotychczasową działalność** przedsiębiorcy. Ze zgromadzonej w toku postępowania administracyjnego dokumentacji wynika, że *Strona* w ostatnich 24 miesiącach była karana za wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości przetworu rybnego pod nazwą: „dorsz bałtycki”. *Strona* jest podmiotem, który funkcjonuje na rynku od 2005 r., a zatem wymogi dotyczące rzetelnego i nie wprowadzającego w błąd informowania konsumentów na temat żywności powinny być *Stronie* znane i przestrzegane.

Ostatnią przesłanką którą *Opolski WIIH* wziął pod uwagę jest wielkość obrotów *Strony*, która została skwalifikowana w grupie „dużych” przedsiębiorców prowadzących działalność

gospodarczą w formie sieci handlowej. Wynika to z faktu, iż nie można zaliczyć *Strony* do żadnej z grup określonych w art. 104-106 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 584 z późn. zm.), tj. do „mikro”, „małych” lub „średnich” przedsiębiorców.

W myśl przytoczonego art. 40 a ust.1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej maksymalna wysokość kary mogłaby wynieść pięciokrotną wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie zakwestionowanego artykułu rolno-spożywczego do obrotu, nie mniej jednak niż 500 zł. Nałożona kara stanowi wartość minimalną, przewidzianą zgodnie z art. 40a ust.1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. *Opolski WIH* uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom uznał, iż kara w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swój skutek prewencyjny.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy, o jakości handlowej karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole w terminie **30 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

z up. Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Anna Lubarska
Naczelnik Wydziału Ochrony Konsumentów

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

- Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 §1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kpa (tekst jednolity z 2013 r., Dz. U. poz. 267 późn. zm) od decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie w terminie 14 dni do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole.
- Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych (tekst jednolity z 2015 r., Dz. U. poz. 678 z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 613).
- Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 613).
- Zgodnie z art. 16 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
- Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Otrzymują:

1. Kaufland Polska Markety
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa
ul. Szybka 6-10
50-421 Wrocław
2. BA w/m
3. a/a

IO

Naczelnik Wydziału Kontroli
Artykułów Żywnościowych,
Nieżywnościowych i Gastronomicznych
mgr inż. Izabella Rogalska

Naczelnik Wydziału
Prawno-Organizacyjnego
mgr Alicja Spychała